

som den udeblev, var det enten fordi vedkommende Landboforening havde glemt at indsende Ansøgning, eller fordi Ansøgningen var gaaet tabt undervejs, og i begge Tilfælde mener jeg, at Ministeriet burde have sendt en Forespørgsel til vedkommende Landboforening, inden man uddelte alle Pengene. I Ministeriet er man jo klar over, hvor mange Landboforeninger der er her i Landet, og ogsaa over disse Landboforeningers Beliggenhed, og der var ikke Spor af Grund til at tro, at Hadsherreds Landboforening med de territoriale Grænser, den har, var blevet slugt af en af Nabolandboforeningerne, og der var heller ikke Spor af Grund til at tro, at Hadsherreds Landboforening efter den Betydning, denne Forenings Dyrskuer have haft det ene Aar efter det andet nu gennem en lang Aarrække, ikke ogsaa i Fjor vilde afholde et Dyrskue. Jeg mener, at i et saadant Tilfælde som dette vilde det, for at komme disse to nævnte Foreninger lidt til Hjælp, være rigtigt at søge en Efterbevilling paa indværende Finanslov. Jeg er ikke det ringeste i Tvivl om, at den højtærede Landbrugsminister vil gøre, hvad der staar i hans Magt for at afværge saadanne Fejlgreb, og efter min Mening er det en Fejl i Ministeriet, at man ikke har tænkt sig Muligheden af, at det paa-gældende Brev kunde være gaaet tabt undervejs og derfor havde rettet en Forespørgsel til vedkommende Landboforening.

Jensen-Knudstrup: Jeg skal begynde med at omtale et Par smaa Bevillinger af rent upolitisk Natur, og dernæst vil jeg gøre en Henstilling til den højtærede Trafikminister og til sidst slutte med en politisk Bemærkning.

De to Smaabevillinger, jeg vil omtale og sige Tak for, findes paa Landbrugsministerens Budget. Den ene drejer sig om en Sum paa 3,000 Kr. til Uddannelse af Lærerinder, der skulle forestaa korte Husholdningskursus for Kvinder. Denne Bevilling sætter jeg megen Pris paa. I Fjor under Behandlingen af Højskole- og Landbrugsskoleloven talte jeg for at faa Kvinderne tagne med ind under Fagskoler for Ungdommen, men det lykkedes ikke. Jeg mente, at man kunde have udstrakt denne Lov til ogsaa at omfatte kvindelige Fagskoler, de saakaldte Husholdningsskoler. Dette her er en Begyndelse til, at man understøtter de unge Kvinder i deres faglige Uddannelse. Denne Virksomhed er særlig optagen i Sorø Husholdningsskole af den energiske Bestyrerinde, Frk. Laursen,

og har nu skudt et nyt Skud, som Landbrugsforeningen sætter Pris paa. Bevillingen til disse korte Husholdningskursus i Form af Aftenskole for unge Kvinder, som trænge til at faa faglig Indsigt i Husholdningssager — og det er dertil Understøttelsen bliver given — vil jeg meget anbefale og sige Tak for. Den anden lille Bevilling, som jeg sætter særlig Pris paa, angaar Tilskud til de jyske Plantningsforeninger. Det er ogsaa et priseligt Foretagende, hvorved der i de senere Aar er udrettet meget godt i de træfattige midtjyske Egne. Dalgas fik disse Foreninger sat i Gang for 10—12 Aar siden, og de have forandret mange Egenes Udseende, gjort dem hyggelige ved Træplantning, idet Tusinder, ja hundrede Tusinder af Planter ere fordelte til meget billige Priser. Nu er Bevillingen forhøjet til 75,000 Kr. og kan altsaa komme flere Smaafolk til gode. Ønskeligt var det vist, om man kunde uddele en hel Del Planter helt gratis til Hedehusmænd. Jeg har haft med den Sag at gøre i mange Aar og ved, at fattige Hedehusmænd, der bekoste Plantningsarbejdet, godt kunne trænge til at faa Planterne gratis. Hidtil have de faaet dem for halv Pris, og enkelte have faaet dem helt gratis, men kunde man naa til at uddele Planter gratis til alle, vilde det give et godt Stød fremad til Plantningssagen, som der i Jylland aabenbart er Trang til at faa fremmet.

Jeg vilde gerne have spurgt den højtærede Trafikminister om, hvilken Udsigt der er for en Paabegyndelse af Viborg—Herningbanen. Befolkningen der ude er ved at tabe Taalmodigheden. I 20 Aar sled man for at faa Banen vedtagen, og det naaedes jo i Aaret 1900, men endnu er der ikke bevilget noget til dens Paabegyndelse ud over nogle faa Tusinder til Undersøgelse af Linien. Den Finanslov, vi nu forhandle om, gælder jo til 31. Marts 1904, og der er til denne Sag paa den intet ud over en ren Klatskilling, nemlig 20,000 Kr. Der vil altsaa gaa 4 Aar efter Vedtagelsen, inden denne Bane bliver paabegyndt, om den saa bliver paabegyndt. Det er en stor Taalmodighedsprøve for en Befolkning, der i næsten en Menneskealder har arbejdet for at opnaa det Gode, som en Jernbane er for en af-sides Egn. Naar jeg sammenligner dette Forhold med Forholdet ved Holstebro—Herningbanen, maa jeg sige, at denne er et ganske anderledes Lykkens Skødebarn. Den er meget yngre i den Forstand, at den meget sildigere kom paa Tapetet, men